

PD Kočevje, MLADINSKI ODSEK

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih v letu 2017

14. 1. 2017

Pohod mladih planincev na Sveti Peter

Mladi planinci MO Planinskega društva Kočevje smo izkoristili lepo zasneženo jutro in dopoldne v soboto, 14. januarja, ter se odpravili na 888 metrov visoki vrh Sveti Peter nad Dvorom. Ob 8. uri zjutraj je avtobus, po še delno zasneženih cestah, odpeljal petnajst udeležencev proti vasi Lašče. Tam nas je pričakal planinski vodnik PS Dvor gospod Andrej. Prvi del našega vzpona je potekal po sveže zasneženi gozdni cesti, kjer 10–15 cm novozapadlega snega ni predstavljalo nobene ovire za dobro opremljene mlade planince. Na poti smo prečili in spoznavali kar nekaj sledi ter gazi gozdnih prebivalcev. Zaradi snega smo napredovali nekoliko počasneje, se večkrat ustavili in občudovali lep zasnežen bukov gozd.

Po približno uri in pol hoje se je naš vodnik zaustavil pri velikem železnem križu in nam začel pripovedovati zanimive zgodovinske dogodke. Planinci smo izvedeli veliko o težki zgodovini tega območja, sploh med drugo svetovno vojno, in o povezavi lokalnega prebivalstva z livarno v Dvoru. Iz omenjene livarne, danes je muzej, včasih pa je nudila kruh skoraj 800 ljudem, so tudi litoželezni križi, ki sestavljajo križev pot, ki se vije proti vrhu, kamor smo bili namenjeni tudi mi. Izvedeli smo tudi, da je na vrhu nekoč stala tudi cerkvice, danes pa je na mestu njenega zvonika, ki je bil porušen med drugo svetovno vojno, razgledni stolp.

Na tem mestu smo zapustili zasneženo gozdno cesto in se usmerili na desno po strmi poti proti vrhu. Pot je v zadnjem delu potekala ob visoki obori, ki je namenjena srnjadi. Tik pod vrhom smo naleteli na staro debelo bukev, ki je bila nekaj posebnega. Pod njo so namreč mladi planinci iz ledu in snega izbrskali napis, ki se glasi takole: »Objemi debelo drevo in ozdravljena bosta tvoja duša in telo«. Seveda nismo želeli ničesar prepustiti naključju in zaledenela bukev je bila deležna močnih objemov. Na vrhu pa je, po dveh urah hoje po snegu, že utrujene planince čakal topel sprejem. Planinci PD Dvor, ki spada pod PD Krka Novo mesto, so nas pričakali s toplim zavetjem in vročim čajem.

Ob malici so si mladi planinci ogledali predstavitev o žalostni usodi starega zavetišča, ki je konec leta 2014 pogorelo. Na srečo leži vrh Sveti Peter na tromeji občin Kočevje, Žužemberk in Dolenjske Toplice, katere so pomagale planincem pri gradnji novega zavetišča. Prav tako so nam pokazali fotografije in vtise iz svojega osvajanja najvišjega vrha Alp Mont Blanca. V zavetišču se je našla tudi stara klavirska harmonika in pohodniki so presenečeni ugotovili, da ena od njihovih mentoric obvlada tudi ta inštrument.

Po okrepčilnemčaju so mladi planinci izpolnili svoje planinske dnevnik in se povzpeli še nekaj deset metrov do razglednega vrha, kjer kraljuje visok razgledni stolp, po zaslužen pečat. Na vrhu pa se jim je odprl čudovit razgled vse tja do Julijskih Alp, z očakom Triglavom na čelu, in nekoliko bolj izrazitih Kamniško-Savinjskih Alp na severu.

Ob 12.30 je bil čas za vrnitev proti Laščam. Zahvalili smo se za topel sprejem in se odpravili v dolino. Tudi tokrat nas je spremljal gospod Andrej in skrbel za varen korak po strmi zasneženi poti. Sestop je, podobno kot vzpon, trajal približno dve uri, pa ne zaradi utrujenosti, ampak ravno nasprotno. Na zasneženi poti smo si namreč privoščili obilo snežnih radosti in zares izkoristili idilično zasneženo soboto. Nekaj minut pred 15. pa nas je šofer varno pripeljal na avtobusno postajo.

Mentor: Miha Kolarič

14. 1. 2017

Mladi planinci na prvi pohod v novem letu 2017

Krašnji vrh – 542 m

V zasneženem jutru, v soboto, 14. januarja, smo se mlajši planinci vseh treh OŠ (31 otrok) ter mentorice in vodnica podali na zimski pohod v Belo krajino. Že sama pot do tja nam je bila poseben izziv, saj smo se vozili ponekod kot v snežnem tunelu... Otroci so bili že na avtobusu seznanjeni o pokrajini, kamor smo bili namenjeni in hkrati preizkusili svoje šolsko znanje.

V Bojanji vasi smo se dobro okrepčali s hrano in pijačo iz nahrbtnika, potem pa peš začeli pot po gričkih in položnih delih proti cilju našega pohoda. Vodil nas je g. Martin, markacist iz domačega PD (Metlika). Gazili smo sneg, ki je zapadel ravno v zadnji noči. Mlade pohodnike je tako ves čas mikalo, da bi počeli vragolije. Zato smo se vmes ustavljali, da so lahko sprostiti svojo domišljijo in energijo – ustvarjali so male skulpture in se seveda tudi kepali. Narava nam je ta dan ponudila poleg snega tudi naravne drevesne »tunele«, skozi katere smo hodili in raziskovali okolico. Pot se je vila po belem goščavju, malo po odprtem terenu, malo skozi gozd do kapelice, kjer je vodni izvir. Naredili smo še krajši vzpon do cerkve Sv. Trojice, kjer so na spominski plošči zapisane pomembne osebe, ki so se rodile na Krašnjem vrhu. Le-ta je bil naš cilj pohoda, malo nad cerkvijo, zaobljen vrh, na katerem stoji urejena kočja PD. V njej smo se pogreli, preoblekli in ponovno okrepčali. V planinski dnevnik so planinci pridobili nov žig. Zunaj smo si ogledali okolico kočje, ki ponuja različne možnosti sprostitve. Sledilo je še fotografiranje, nato pa smo nadaljevali pot skozi gozd proti Radovici. Pred koncem so otroci doživeli komaj pričakovano kepanje in dričanje na zasneženem pobočju. To pa je bilo veselo!

V letu 2017 vam želimo prijetno raziskovanje kotičkov naše dežele in varen korak.

Lep planinski pozdrav!

Za MO PD Kočevje

Polonca Kalič

11. 2. 2017

Mladi planinci na Krimu

V soboto, 11.2.2017, se je 58 mladih planincev pod vodstvom vodnic in petih mentorjev odpravilo na 1107m visoki Krim, ki je po nadmorski višini sicer že gora, po videzu pa hrib na obrobju ljubljanske kotline.

Po dobri uri vožnje smo skozi megleno barje, na katerem se je sneg bolj slutil kot opazil, prispeli do izhodišča, vasi Gornji Ig. Proti vrhu smo po rahlo zasneženi in strmi gozdni poti krenili v dveh skupinah (mlajši in starejši). Mladi planinci so po navodilu vodnic previdno merili korake, saj se je pod tanko snežno plastjo skrival led. Z vsakim višinskim metrom se je spreminjala tudi podoba gozda, saj so se veje bolj in bolj upogibale pod ivjem. Pod vrhom je bil gozd že zimsko čaroben. Sem in tja se je stresla kakšna veja (včasih sama, včasih s pomočjo kakšne roke) in presenetila pohodnika z obilno snežno ploho za vrat.

Po dveh urah hoje smo prispeli do oddajnika ter kočice, oboje ujeta v ivje in led. Odstranili smo sneg z vetrovne rože in se poskušali orientirati, toda gosta megla nam je razglede onemogočila. Po malici in čaju so mladi pohodniki vestno izpolnili dnevnik, vse natančno pospravili in že smo zopet previdno sestopali po drugi strani hriba. Tretješolko, sopotnico dobršnega dela poti, sem vprašala, zakaj se tako redno udeležuje pohodov. Odgovorila je kratko in jedrnato: »Ker sem rada v naravi.« Res je opazila ledeno skulpturo pod skalo, poskušala izpod snega potegniti v zmrznjeno zemljo ukleščeno vejo, pobrala del skorje, ki jo je pritegnila s svojo obliko... Narava ji je nudila tako izziv kot igro – in kljub turobnemu vremenu je skupaj z vrstniki aktivno preživela zanimivo soboto. Brez celodnevne gledanja v zaslone vseh vrst.

Po debelih dveh urah nas je v vasi Jezero pričakal topel avtobus in z njim konec pohoda. Še dolgo pa nas bo grela izjava oskrbnika kočice: »Od kod pa ste? A iz Kočevja? Tako kulturnih in umirjenih mladih planincev pa tu še nisem gostil.«

Marija Erjavec

18. 3. 2017

Pohod na Kriško goro

V soboto, 18.3.2017, se je 17 starejših mladih planincev, pod vodstvom vodnikov in predsednika PD Kočevje, odpravilo na 1471m visoko Kriško goro. Po dveh urah vožnje smo prispeli do izhodišča Gozd. S parkirišča smo se najprej sprehodili do bližnje cerkve, od tam pa po strmi in ozki pot proti gori. Hodili smo po gozdnih poteh in med travniki, ki so pozimi nevarni zaradi plazov. Na visoki nadmorski višini je bilo še nekaj snega in kakšna ledena plošča, ki pa smo se ji spretno izognili. Med potjo smo se nekajkrat ustavili, popili požirek vode in si ogledali rastline, ki so značilne za to področje. Višje, ko smo hodili, bolj hladno je bilo in pihal je mrzel veter. Ko smo prišli na vrh smo pred seboj zagledali koč na Kriški gori, do katere pripelje tudi tovorna žičnica. Od tu je lep razgled predvsem proti Gorenjski ravnini in v ozadju proti Julijskim Alpam. Videli smo Tolsti vrh, Storžič in pogorje Košute. Ko je lepo vreme pa se vidi tudi Stol. V koči so nas postregli s čajem. Tam smo si odpočili, napisali in žigosali dnevnike. Pot v dolino je bila zelo strma in nevarna, zato smo morali hoditi previdno. Po približno eni uri hoje smo se pred ciljem slikali. Po vrnitvi v dolino, smo se ustavili v Koči na Gozdu, kjer so nas pogostili z domačimi kremnimi rezinami. Še pogled na lepo prebujajočo naravo in odpravili smo se proti Kočevju.

Za MO PD Kočevje,

STELA POJE in LANA ŠTIMAC

OŠ Ob Rinži

18. 3. 2017

Mladi planinci na Čemšeniški planini

Dnevi hitro tečejo in že je bila pred nami sobota namenjena planinski turi. Novemu cilju naproti se je odpeljal poln avtobus radoživih otrok in mentoric. Tokrat smo se podali mimo Trojan na Čemšeniško planino.

Pod Lovskim domom smo izstopili iz avtobusa in si privoščili malico. Veter nam je kuštral lase in nas hladil. Nato smo se podali po cesti in nato po lepi planinski poti po gozdu do smučišča Prvine in naprej na Čemšeniško planino. Med hojo smo opazovali razcvetene telohe, trobentice, velike zvončke, žafran in čemaž. Marsikdo je prvič okusil čemaž, nekateri so si ga malo nabrali tudi za domov.

Planinska pot nas je peljala do kočice na Čemšeniški planini. Vrh, ki smo ga osvojili, se nahaja 15 min nad kočico. Razgled z vrha nam je zakrila oblačnost, a veselja nam ni vzela, saj je pred kočico sledila malica. Izpolnili smo dnevnik mladega planinca, v katerega je marsikdo narisal tudi srnjačka, ki nas je presenetil, ko nam je presekala pot. Ko je bilo vse narejeno, pa je bil čas za igro na igralih. V gozdu ob jasi rastejo stara drevesa z zanimivimi izrastki in vejami, na katerih smo lahko preizkusili svoje plezalne spretnosti. Tudi kotaljenje po travnati strmini je bilo za nekatere zabavno. Preden smo se podali v dolino, smo naredili še skupinsko sliko – da nam bo pohod ostal v lepem spominu.

Na poti domov pa nas je najlepše še čakalo – krofi! Vsak s svojo vrečko ali kartonom krofov, da bomo presenetili še domače, smo se vrnili k avtobusu. Tu smo se posladkali s krofi, na avtobusu pa je dišalo po krofih kot v trgovini.

Veseli in zadovoljni smo se vrnili v objem svojih staršev.

Veselo snidenje na novem planinskem pohodu!

Za MO PD Kočevje

Nadja Oberstar

22. 4. 2017

Pohod mladih planincev na Zelenico

Pa je prišla! Težko pričakovana sobota, 22. aprila. Že pred sedmo uro zjutraj smo se v popolni planinski opremi, s polnimi nahrbtniki dobrot in ogromno dobre volje zbrali na avtobusni postaji. 60 učencev z mentoricami in vodniki je bilo preveliko število za avtobus. Zato je na pomoč pripeljal še kombi. Vožnja je bila dolga a prijetna. Na Voklem smo si privoščili prvo malico. Pešačiti smo začeli na Ljubelju. Zlasti najmlajši planinci so težko verjeli, da je na drugi strani tunela že Avstrija. Pogled na gole vrhove Karavank in prostrana melišča Begunjščice nas je dodatno motiviral za vzpon. Krenili smo po trasi smučišča do kočice Vrtača. Strmina nas je pošteno segrela. Nato pa previdno korak za korakom po kamniti stezici med ruševjem do vrha, kjer v zavetju 1536 m visoko stoji kočica na Zelenici. Skrbniki so bili zelo gostoljubni in prijazni. Po počitku in izpolnjevanju dnevnikov smo se pred kočico še fotografirali in kepali. V dolino smo se vrnili po malo daljši vendar položnejši poti. Previdni smo morali biti pri prečkanju številnih kanalov, ki jih je izdolbla voda. Pred vkrcanjem na avtobus smo se sprostili na travnatem pobočju. Eni so raziskovali suho dno struge, drugi so se lovili, valjali, delali prevale, nekateri pa so se prepustili uživanju na soncu. Med potjo domov smo se ustavili le enkrat za nujne potrebe. Kljub temu smo se vrnili nič prej kot ob 17.00.

Za MOPDK Majda Terbuc

27. 5. 2017

Pohod mladih planincev na veliko planino

V zgodnjem sobotnem jutru, 27. maja, smo se planinci Mladinskega odseka Planinskega društva Kočevje odpeljali na zadnji letošnji pohod v tem šolskem letu.

Ta je gotovo nekaj posebnega, saj ga zdaj že kar tradicionalno organiziramo skupaj s starši, ki se tega povabila zelo razveselijo in to pokažejo s svojo številno udeležbo. 120 pohodnikov – 63 otrok, 47 staršev in 10 spremljevalcev mentorjev in vodnikov – se je z nasmehom na obrazu in z dobrotami v nahrbtniku podalo iz Marjaninih njiv po označeni poti na Veliko planino (1666 m). To je prelepa planota nad Kamnikom, na kateri so domačini v preteklosti zgradili več pastirskih naselij, danes pa čez poletje na njej še vedno pasejo živino.

Med sproščenim klepetom smo prehodili več njenih planin, opazovali cvetoče planinsko cvetje in lepe planinske kočje, prekrivane s skodlami, nekatere med njimi obnovljene na novo kot v pravljici. Hoja po mehki travnati površini je bila prav prijetna, večkrat smo se ustavili in svoj pogled usmerili v daljavo na Kamniško-Savinjske Alpe in njene vrhove. Naši vodniki in predsednik PD Kočevje gospod Milan Mlakar so svoje znanje delili z nami in nam povedali njihova imena pa tudi nadmorsko višino. Po počitku in okrepčilu v Domžalskem domu smo najbolj prizadevnim planincem podelili še bronaste, srebrne in zlate planinske znake.

Pot v dolino je kar prehitro minila in že smo bili na parkirišču pred našimi avtobusi. Proti večeru smo se, napolnjeni s svežino planin, malo ožarjeni od sonca, zadovoljni in ne preveč utrujeni vrnili v Kočevje.

Vsem mladim planincem, njihovim staršem, mentorjem, vodnikom, Planinskemu društvu Kočevje, šoferjem in prav vsem, ki so kakorkoli pripomogli k uspešni realizaciji vseh naših pohodov in dejavnosti v tem šolskem letu, se iskreno zahvaljujemo. Zdaj pa še za nekaj dni v šolske klopi, potem pa z varnim korakom veselo na počitnice in na svidenje jeseni.

Za Mladinski odsek Planinskega društva Kočevje

Melita Berlan

7. in 8. 10. 2017

Dvodnevni planinski tabor mladih planincev na Pokljuki

Zopet se je pričelo novo šolsko obdobje, začetek nečesa novega. Mladi planinci osnovnih šol na Kočevskem z mentoricami in vodniki pa kar nadaljujemo z našimi komaj pričakovanimi mesečnimi pohodi po lepi Sloveniji. In prvi tak je že tradicionalen dvodnevni planinski tabor. Tabor predstavlja nekakšno nagrado planincem vseh treh šol na Kočevskem, ki so se udeleževali planinskih pohodov v preteklem šolskem letu.

Vodniki Tomaž Š., Zinka L., Branka R., mentorice Majda T., Melita B., Nadja O. ter Polonca K. smo letos izbrali zopet novo destinacijo - kraško planoto v Julijskih Alpah, Pokljuko. Zgodaj zjutraj, 7. 10. 2017, smo se odpravili z otroki (bilo jih je kar 63) do naše izhodiščne točke, do hotela Jelka na Pokljuki, kjer smo bili prijetno presenečeni nad ambientom in samo nastanitvijo. Otroci so komaj čakali, da si izberejo sstanovalce in se razporedijo po sobah hotela. Dopoldne smo si ogledali okolico hotela, prepoznavne lesene planinske kočice, pašno živino in čudovito zeleno travnato in gozdno pokrajino. Po kosilu smo se odpravili na prvi višinski pohod. Z mlajšimi planinci smo dosegli Blejsko kočico na Lipanci (1633 m), s starejšimi pa Debelo peč (2014m). Vreme je bilo idealno za ta letni čas, razgled pa čudovit... Pohodniki, ki smo jih srečevali, so bili vidno presenečeni nad takšno množico mladih, zagnanih planincev in vsi so leta intuziazem pozdravili ter nas pohvalili. Po večurni hoji smo se vrnili v hotel, kjer smo v družbi našega predsednika PDK z velikim zanimanjem poslušali predavanje profesorja biologije in kemije g. Dragota Klenovška o zaščitenih malih živalih. Ob tem smo se lahko vsi zamislili o našem odnosu do vsega živega. Po večerji so sledile različne delavnice: učenje vezanja vozlov, likovna delavnica, kjer so si otroci lahko izdelali lesen obesek z markacijskim znakom. V mirnem kotičku smo lahko prisluhnili mentorčinemu branju in pripovedovanju legend. Seveda pa ni manjkal tudi nočni pohod z lučkami, ki je za otroke vedno nekaj posebnega.

Naslednje jutro po zajtrku smo izpolnjevali planinske dnevnik in se pripravili na drug višinski pohod, pohod na Viševnik (2050 m). Z mlajšimi planinci smo se ustavili na prevalu pod vrhom, starejši pa so tega osvojili. Spopadali so se s plezalno tehniko, saj so si morali pri vzponu in spustu pomagati tudi z rokami. V soncu smo malce utrujeni in lačni posedli po suhi, topli travi, ko nas je začela obletavati jata kavk. Lahko si predstavljate, kako so otroški vriski ob tem odmevali v daljavo... Po prihodu nazaj smo pojedli kosilo, uredili sobe in naredili letošnjo analizo tabora.

Kot vsi dosedanji planinski tabori je tudi ta pustil v mladih planincih globok vtis, ki se ga bodo radi spominjali.

Lep planinski pozdrav!

Za Mladinski odsek Planinskega društva Kočevje

Polonca Kalič

7. in 8. 10. 2017

Vtisi in misli mladih planincev OŠ Ob Rinži o taboru na Pokljuki

Na taboru sem bila skupaj s sošolci in sošolkami. Spali smo v zgornjem, najvišjem nadstropju Hotela Jelka, v sobi številka 18. Skozi okna smo gledali konje, krave in osličke. Čeprav je bilo zelo strmo in visoko, mi je s starejšo skupino osvojiti Viševnik na nadmorski višini 2050 m. V jasnem vremenu smo videli gore in hribe daleč naokrog. Uživala sem in bilo mi je zelo lepo.

Ula Robida, 5. b

V soboto smo po kosilu odšli na Blejsko kočo, za nazaj pa peš prav do Hotela Jelka. Zvečer smo imeli predavanje o zavarovanih vrstah živali in rastlin, nato pa še nekaj delavnic. Drugi dan smo po zajtrku izpolnjevali dnevnik, nato pa smo se odpravili na Viševnik. Tabor je kar prehitro minil, le zakaj ni trajal dalj časa.

Tinkara Golja, 5. b

Na taboru smo spali v zelo lepem hotelu, v sobi številka 18. Najbolj všeč mi je bil pohod proti Viševniku. Jaz in še dve prijateljici smo šle s starejšo skupino mladih planincev prav do vrha. Na 2050 m je bil krasen razgled, veter pa že pokazal svojo moč.

Eva Kljun, 5. b

Ko smo šli proti Viševniku, sem na poti zagledal kamen v obliki srčka. Vzel sem ga s sabo, čeprav je bil zelo težak. Ob prihodu nazaj v hotel, v sobo št. 18, sem ga skril za posteljo, da ga ne bi kdo videl.

Jaka Kosten, 5. b

Na poti proti Blejski koči smo imeli več časa za občudovanje narave, saj hoja ni bila naporna. Ta pohod je bil zelo, zelo lep. Na Viševniku so kavke poskušale pojesti naše sendviče, vendar smo jim zmetali le nekaj koščkov. V Hotelu Jelka, v katerem som bili nastanjeni, smo dva dni bivali zares kot carji, hrana pa je bila tako dobra, da bi z veseljem ostali še nekaj časa.

Lučka Perko, 4. b

Ob prihodu v hotel in do sobe so mi stopnice predstavljale veliko oviro za kovček in strah pri hoji navzgor. V sobi pa spanje na super posteljah kar na tleh. Na krožniku sem se najbolj razveselila makaronove omake, pri hoji pa plezanja po skalah. Na taboru je bilo zelo, zelo lepo.

Špela Mušič, 3. a

16. 9. 2017

Dan mladih planincev PD Kočevje

Dan mladih planincev smo 16. 9. zaradi deževnega vremena odpovedali in ta dan nadomestili v petek, 20. 10. Malo pred 14. uro smo se začeli zbirati na parkirišču Planinskega društva Kočevje. Skupina mladih planincev vseh treh kočevskih osnovnih šol se je počasi večala in pridružil se nam je tudi predsednik PD Kočevje gospod Milan Mlakar. Število novih planinčkov in tistih, ki že hodijo z nami na pohode je bilo nad našimi pričakovanji. Pridružilo pa se nam je kar nekaj korajžnih staršev. Tako je bila naša kolona v lepem sončnem jesenskem popoldnevu dolga in živahna.

Za vzpon do kočje in na Mestni vrh smo izbrali krajšo in strmejšo pot. Z nekaj postanki in nasveti smo prispeli do Koče pri Jelenovem studencu, kjer nam je oskrbnik pripravil vroč čaj. Mentorice so planinčkom razdelile lepe nove planinske dnevnikove, v katere bodo vpisovali svoje pohode. Novih dnevnikov so se zelo razveselili, vanje odtisnili prvi žig, narisali ali napisali nekaj vtisov, odvisno od starosti posameznika.

Po opravljeni nalogi smo mladega planinčka presenetili z darilcem, voščilom in pesmico za 7. rojstni dan, nato pa se povzpeli na vrh do razglednega stolpa, kjer je bil pogled na Kočevje z okolico res očarljiv v naštetih barvah jeseni. Pod stolpom smo ubrano zapeli slovensko in planinsko himno, se postavili za skupno fotko in sestopili do kočje. Tam smo si optali nahrbtnike, pregledali vezalke na čevljih in se pripravili za sestop.

Hoja navzdol je potekala kar v hitrem tempu, saj se je noč neizmerno bližala. Zelo smo uživali, ker je pod nogami šumela jesenska pesem. Pot je bila posuta z debelo odejo suhega listja in tako skrivala nevarnost za padce in tudi teh je bilo kar nekaj, vendar brez poškodb.

Na parkirišče v Podgorsko ulico smo prišli srečni in zadovoljni, z lučkami in v temi zaključili še eno lepo planinsko doživetje in že komaj čakamo naslednji pohod.

Za Mladinski odsek Planinskega društva Kočevje

Zinka Levstek

11. 11. 2017

Mladi planinci obiskali Dom pod Storžičem

V soboto, 11. novembra 2017, se je 87 mladih planincev iz vseh treh osnovnih šol skupaj s svojimi mentorji in vodniki povzpelo do Doma pod Storžičem. Šoferja sta poskrbela za varno in prijetno vožnjo, starši za polne nahrbtnike dobrot, mentorji za zavezane vezalke in dobro voljo, vodniki za varen korak, učenci pa za otroško radoživost in živžav. K čudovitemu pohodu je prispevalo svoje še lepo vreme in prijazno osebje v koči.

Za nekatere otroke je bil to prvi daljši pohod, saj so se letos prvič vpisali k planinskemu krožku. Zato smo že na avtobusu ponovili osnovna pravila varne hoje in obnašanja na pohodih. Kar iz avtobusov smo si ogledali velikega zmaja v Trziču, kjer se nam je pridružila tudi vodnica tamkajšnjega planinskega društva. Ves čas smo se spraševali, če nas bodo vodniki popeljali do zasneženih vrhov, ki so se bohotili pred nami. Med njimi je bil tudi Stol in Triglav. Izstopili smo v vasi Grahovše. Makadamska pot nas je vodila ob številnih bistrin in žuborečih potočkih. Tako so bili lepi, da smo čisto pozabili na utrujenost. Nekaj časa smo hodili čez travnike, nato po gozdu z zelo visokimi smrekami polnimi storžev, na koncu pa po strmi poti do kočice. Veseli smo bili, da smo osvojili cilj in hkrati zelo razočarani, ker ob koči ni bilo čisto nič snega. Svoje vtise smo zapisali in narisali v dnevnike, se poigrali pred kočico in se vrnili v dolino.

Vsakič komaj čakamo nov pohod in vsakič se zelo razveselimo vrnitve domov.

Za Mladinski odsek Planinskega društva Kočevje

Majda Terbuc

18. 11. 2017

Zbor mladinskih odsekov za leto 2017

18.11.2017 je bil na Igu Zbor mladinskih odsekov planinskih društev. Dnevni red je bil kar obširen, med drugim so bila podana razna poročila, stališča in sklepi z okrogle mize o planinski orientaciji in sodelovanje z Zvezo prijateljev mladine. Jurček Nowak pa nam je predstavil usposabljanje planinstva za invalide. Po končanih poročilih in razpravi je bila na vrsti podelitev priznanj. Z veseljem sporočam, da je Mladinski odsek našega društva prejemnik najvišjega priznanja, ki ga podeljuje Mladinska komisija »PRIZNANJE MLADINA IN GORE«. Sledila je podelitev priznanj za uspešno končan osem dnevni tečaj za mladinskega voditelja. Med sedemindvajset dobitniki priznanj iz Slovenije in zamejstva so bili tudi trije naši mladi planinci in sicer ELEONORA VIDIC, ŽAN PERKO IN DAVID PEKICA. Slednji se zaradi bolezni ni mogel udeležiti podelitve.

9. 12. 2017

Mladi planinci v veselem decembru na obalo

Kljub slabemu vremenu se je 90 otrok z mentorji in vodniki odpeljalo na obalo. V veselem pričakovanju so otroci komaj čakali prihod na cilj.

Na poti smo opazovali okolico. Pod Nanosom smo opazili veliko elektro vetrnico, v daljavi proti Gorici obsijano obzorje. Ob pogledu na morje so spraševali, če je to Hrvaška, seveda smo jim povedali, da smo še vedno v Sloveniji. Vožnja po Kopru je bila hitro končana, na postaji lokalnega busa smo izstopili in pomalicali. Vreme nam je služilo, dežnik je ostal v nahrbtniku, rokavice in kape pa vseeno niso bile odveč. Sprehod po starem delu Kopra, po ozkih ulicah je bil zanimiv. Na glavnem trgu nas je presenetila otroška predstava, seveda smo si jo ogledali. Kratek sprehod smo prekinili z dvigalom, s katerim smo se spustili na plato pod nami v bližini Luke Koper, se poslikali in nadaljevali pot do parka z igrali. Pot smo nadaljevali ob morju vse do Izole. Ob poti smo si ogledali nam nepoznana sadna drevesa, okrašena z debelimi oranžnimi sadeži, to je sladki kaki.

Malo utrujeni in lačni, smo že težko pričakovali, kje bo vendarle ta pica. Ko smo končno prispeli do cilja, je že omamno dišalo. Veselo smo se posedli za mize in glasno klepetali. Kmalu se je pričela delitev težko pričakovane hrane. Ko smo se pošteno okrepčali, pa smo bili vsi v pričakovanju Božička. Žal Božiček ni prišel, je pa poslal darila in to tople nogavice podjetja Intersocks in beležke s tatujami zavarovalnice Vzajemna. Vožnjo proti domu smo si krajšali z glasnim klepetanjem. Tako smo prijetno zaključili leto, ki mineva in se hkrati že veselimo naslednjega pohoda.

Varen korak in srečno v novem letu.

Za Mladinski odsek Planinskega društva Kočevje

Nadja Oberstar